

Т.Г.Шевченко

і

Ярмолинці

Все прогресивне людство свято береже згадку про великого поета, сина українського народу – Т. Г. Шевченка. А особливо згадку про перебування поета в рідному містечку чи селі. Дослідники налічують близько ста населених пунктів де побував Шевченко. В одних він жив подовгу і залишив слід, як поет або художник, в інших був лише проїздом, як у нашому містечку.

У вересні 1846 року Київська археологічна комісія доручила своєму співробітникові Шевченкові, де він працював художником, обстежити історичні пам'ятники Поділля.

Відомо, що до Кам'яця і назад Шевченко їхав старим поштовим трактом Житомир – Кам'янець-Подільський, який проходив через наші Ярмолинці, зокрема вулицею Хмельницькою та вулицею Шевченка.

Згодом він так описав свої враження: «На полях Волині і Поділля ви часто любуетесь мальовничими руїнами стародавніх масивних замків і палат. Про що говорять, про що свідчать ці похмурі свідки минулого? Про деспотизм і рабство. Про хлопів і магнатів». Але разом з тим він захоплювався неперевершеною красою Подільської землі. Звертаючись до подолян, геніальний пророк пише: "О, мои милые непорочные земляки! Если бы вы были так богаты, как нравственной сердечной прелестью, вы были бы счастливейший народ в мире. Но увы! Земля ваша, как рай... вы Лазари убогие!"

У Кам'яці поет та художник знайомився з народним побутом, занотовував народні пісні. Виконуючи доручення Археографічної комісії, Тарас малював історичні пам'ятки міста. На Поділлі Кобзар записав пісню про Микиту Швачку (кармалюківця), яка стала епіграфом одного з розділів його поеми «Гайдамаки». Подільські краєвиди, знайомство з людьми та історія краю поклали свій відбиток у поемах “Гайдамаки”, “Меж скалами, неначе злодій...” , у повісті “Варнак” він створив праобраз Устима Кармелюка.

В деяких історичних документах подаються відомості, що Тарас

Григорович, двічі побував у Кам'янці. Якщо навіть це так, то він і двічі проїздив через наше містечко, яким воно на той час було.

Під час цієї поїздки Шевченко написав повість “Прогулка с удовольствием и не без морали”.

В 2003 році в нашому селищі відкрили пам'ятник Тарасу Григоровичу. Стало традицією у ці березневі дні ходити до пам'ятника Шевченка, покладати квіти, виголошувати промови, читати вірші, проводити заходи по вшануванню Великого Кобзаря.

Література:

1. Гуменюк А. Невмируще слово. // Вперед. – 2005. – 10 березня. – С. 8.
2. Дмитрик В. «Пророка дух гуртує українців» // Под. вісті. – 2010. – 16 берез.
3. Мисько Т. Юні «Кобзарики» // Шкіл. світ. – 2010. - №20. – (жовт.)
4. Москаленко В. Кобзареве слово живе // Вперед. – 2007. – 30 берез.
5. Нариси історії Поділля: на допомогу вчителю. – Хмельницький: Облполіграфвидав. – 1990. – С. 327.
6. Слободянюк П. Я., Хоптяр А. Місцеве самоврядування Хмельниччини: нариси історії місцевих громад Ярмолинецького району. – Хмельницький: Поділля. 2004. – 507с.
7. Фурман. Б. Повернувся Кобзар у Ярмолинці // Вперед. – 2011. – 4 берез.
8. Фурман. Б. Поезію славимо Кобзаря. // Вперед. – 2006. – 10 березня. – С. 8.

Інформаційне видання

Т.Г. Шевченко і Ярмолинці

Укладач:

Москаленко В. М. – бібліограф-красзнавець.

Папір офсетний. Формат 21x14,5. Друк ізографією. Наклад 12 примірників
Підписано до друку: 2017 року. Віддруковано з готового оригіналу – макета
Ярмолинецька ЦБС. Сmt. Ярмолинці пл.. 600-річчя Ярмолинець, 1а

